

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ALFA EN JULIA

Komedie (of is het een klucht) in drie bedrijven

door

1880

Bruno Timp

Tweede, door de auteur herziene, versie

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.2612

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ALFA EN JULIA* op te voeren moet de naam van auteur *BRUNO TIMP* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2000/0220/15
ISBN 978-90-385-06692

© 2000 Toneelfonds J. Janssens/Bruno Timp
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 6 heren – Figuratie)

De personages vallen uiteen in twee groepen: de “zotten” en het verplegend personeel. Verder kunnen er nog een aantal figuranten ingezet worden. In het creëren en aankleden van het type van de “zotten” zitter natuurlijk alle mogelijkheden om te opteren voor komedie of klucht of daar tussenin. Dit zijn ze:

FRANCIS VAN AS : Zo zot als een achterdeur. Hij denkt dat hij Leopold II is. Hij loopt dus steeds rond met een uniformpet uit die tijd en de gekende enorme baard, ook als hij meespeelt in “Romeo en Julia”. Daar heeft hij de rol van “Broeder Lorenzo”, de biechtvader van Julia, en evolueert dus in paterspij. Als blijkt dat er een beetje teveel doden vallen, speelt hij nog politiemann. Gewoon agent Van As.

JOS PAELINCKX : Ook zot. Hij denkt dat hij de paus is. Dus flaneert hij steeds rond met “mijter (of tiara) en staf”. In “Romeo en Julia” speelt hij “Benvolio”, Romeo’s neef. Alhoewel “aangetakeld” als middeleeuwer, weigert hij van de tekenen van zijn ambt afstand te doen. Als Agent Paelinckx doet hij mee aan het onderzoek naar de moord(en).

FRANK LEEN : Hij denkt dat hij Napoleon is. Hij zal dus ook wel zot zijn. Uiteraard pronkt hij steeds met de beroemde steek, een tricolore sjerp en de klassieke “Napoleonhouding” met de hand op de maag. En ook hij verloochent zichzelf niet in “Romeo en Julia”, waar hij de rol speelt van “Graaf Montechi”, de vader van Romeo. Hij eist dat alle dames die meedoen “grote décolletés” hebben. Ook hij speelt politiemann.

THEO VAN DUN : De zotste van allemaal, want hij denkt dat hij God zelf is. In “Romeo en Julia” is hij nochtans het eerste dodelijke slachtoffer, want hij speelt “Mercutio”, een andere neef van Romeo. Dat hij altijd alles weet dankzij zijn voorzienigheid, helpt hem niks, ook later niet als Agent Van Dun.

HILAIRE DE GROOT : Ook zot? Wie zal het zeggen? Hij denkt dat hij niemand is en weigert halstarrig ook maar iets anders te zeggen dan : “Sebiet hee, memme nog tijd hee”. Dat is niet zo praktisch, want in het toneelstuk moet hij “Romeo” spelen. Begin er maar aan. Nog straffer : op de deur moet hij, als inspecteur De Groot, de moord op zichzelf oplossen.

Iedereen weet dat in “Romeo en Julia” twee vijandige clans tegenover elkaar staan. De patiënten spelen de Montechis, de familie van Romeo. Het verplegend personeel neemt de andere clan voor zijn rekening. Maar eerst is er nog :

LEO VAN DE PUTTE : De geneesheer-directeur die met het hele onzalige idee op de proppen is gekomen. Zeer tegen zijn zin krijgt hij ook een rol toegeschoven.

LUDWINA 'T HOOFT : Het diensthoofd van de verpleging. In “Romeo en Julia” speelt zij “Tybalt”, een neef van Julia. Een mannenrol dus, maar ja, dat moet kunnen.

KIM KENNES : Verpleegster. Zij mag “Paris” spelen, de graaf waarmee Julia van haar vader zou moeten trouwen. Ook al een mannenrol.

KATHLEEN MELIS : Verpleegster. Zij speelt het kindermisje, de gouvernante, ooit de “voedster” van Julia, haar troost en toeverlaat. Onklopbaar met de deegrol.

DIANE DE JAEGHER : Verpleegster. Zij moet ook al een mannenrol spelen: “Graaf Capulet”, vader van Julia en hoofd van de clan. Geen gemakkelijk man voor een vrouw.

BRIGITTE DE GRAAF : Verpleegster. Zij speelt “Gravin Capulet”, Julia’s moeder. Geen gemakkelijke vrouw voor een man.

TINE DASH : De “kuisvrouw”. Zij krijgt de rol van “Julia”, omdat alle verpleegsters weten dat zij in haar hart een boontje heeft voor Hilaire die “Romeo” speelt en “verhoudingen” tussen personeel en “zotten” zijn uiteraard ten strengste verboden. Als dat geen onmogelijke liefde is! Maar Hilaire zijn kamer is wel de properste van heel het zothuis.

Verder zijn er een aantal figuranten nodig :

Tijdens het bal van de Capulets in hun paleis mogen er zoveel mensen als er beschikbaar zijn mee het podium op. Ze moeten niet verkleed zijn: tussen de zotten in hun middeleeuws kostuum zijn zij diegene die dachten dat het om een gekostumeerd bal ging. Eén figurant, ongeveer van het postuur van Romeo” moet de dode Romeo spelen die onder een laken ligt.

In het laatste tafereel kunnen er een aantal “wandelaars in het park” meedoen. Dit is echter niet strikt noodzakelijk.

DECOR

Dit moet nogal vaak gewisseld worden. Daarom bestaat het uit een aantal zetstukken in de vorm van vierkante zuilen die in een halve cirkel worden opgesteld (al naar gelang de vorm van de scène) en die gemakkelijk met een andere zijde naar voor kunnen worden gedraaid. De zuilen hebben in elk geval een “witte” zijde. Die wordt naar voor gedraaid als we ons in het zaaltje van het “zothuis” bevinden. Er is ook een “groene” kant. Als die naar voor gekeerd staat, bevinden we ons “buiten”, bv in een park. De “rode” zijde verbeeldt het paleis van de Capulets in het middeleeuwse Verona. Die kant van de zetstukken kan eventueel versierd worden met spiegels en kandelaars met kaarsen. De vierde zijde van elke zuil moet hun interieur van een kapel of kerkje voorstellen. Een vierde kleur dus, eventueel “blauw” (met/of goud). Een van de zetstukken bevat aan de witte kant een deur, aan de rode kant gewoon een open doorgang (eventueel met gordijn) met een “spitsboog”. De groene kant heeft geen ingang nodig, de blauwe kant (de kapel) ook niet omdat daar de

acteurs gewoon opkomen langs de zijkant van tussen de coulissen. (geluid kerkdeur)

Het aantal zetstukken wordt uiteraard bepaald door de grootte van de beschikbare ruimte. De constructie is best niet te zwaar (of wordt op kleine wieltjes gemonteerd) zodat de acteurs zelf ze gemakkelijk kunnen verdraaien.

MUZIEK

Hilaire De Groot in al zijn zottigheid en dus ook als “Romeo” is verslaafd aan de muziek van... Vul hier maar zelf in. Het hele stuk door voert hij een playbackshow op met behulp van een walkman. Maar af en toe klinkt de muziek ook luidop. In de brochure is Hilaire “verliefd” op Jerry Rafferty maar doet moet dus niet. Verder kan er eventueel ook heel wat gedaan worden met muziek uit “West Side Story” omdat die uiteraard goed bij “Romeo en Julia” past. Maar er zijn natuurlijk ook veel andere mogelijkheden.

DE TAAL

Het stuk is geschreven om in de streektaal gespeeld te worden. Dat zal aan het “Antwerps” in de tekst wel te merken zijn. Natuurlijk zijn alle andere streektalen ook goed en ook in het Nederlands kan het, maar natuurlijk zijn er dan wat aanpassingen aan de tekst nodig.

OVER HET STUK

Het stuk speelt zich af in vleugel C van een psychiatrische kliniek. In het “zothuis” dus. Je kan het dan ook zo zot maken als je zelf wil. Alle mogelijkheden tussen komedie en klucht zijn te proberen.

Op een dag komt een psychiater bij de patiënten en het personeel van vleugel C aanzetten met een totaal nieuw soort therapie: ze gaan samen een toneelstuk op poten zetten. Wat daar therapeutisch aan is, legt hij zelf wel uit. In ieder geval heeft hij zijn oog laten vallen op een ware klassieker: niks minder dan “Romeo en Julia” van William Shakespeare himself. Dat de hele zaak niet precies verloopt zoals hij het zich had voorgesteld, ligt nogal voor de hand. Gelukkig hoeven we geen getuige te zijn van de repetities, maar maken we meteen de voorstelling mee. Die start wel onder een slecht gesternte: er is namelijk een acteur te kort.

PROLOOG

(Net voor het stuk gaat beginnen, als alle toeschouwers binnen zijn en de deuren gesloten, komt de regisseur, of de voorzitter van de vereniging, of een ander bestuurslid voor het doek en houdt een korte toespraak van de volgende strekking)

REGISSEUR : Beste mensen, mag ik even uw aandacht asjeblief? We zitten op dit moment met een vreselijk probleem. Eén van de hoofdrolspelers van vanavond heeft op weg hier naartoe pech met de wagen gehad en hij kan onmogelijk nog hier geraken. Dat betekent dat de voorstelling van vanavond niet kan doorgaan. U begrijpt dat .

FRANCIS : *(Zit in de zaal, staat nu recht.)* Hallo, hallo, wacht eens even. Ik weet een betere oplossing! Hallo, hallo! ...

REGISSEUR : Pardon, meneer, mag ik vragen ...

FRANCIS : Ik weet een betere oplossing. Mag ik even naar voor komen? *(Is al onderweg. Tegen de toeschouwers:) Wacht eventjes, het komt in orde. (Komt naar voor en langs de trap het podium op.)*

REGISSEUR : Wat is de bedoeling, meneer ... ?

FRANCIS : Francis, Francis Van As. Ik wil gerust meespelen. Ik wil invallen voor die mens die dat "accident" heeft gehad.

REGISSEUR : Maar allee, meneer, jij kan toch niet ...

FRANCIS : Jawel. Ik ken natuurlijk de tekst niet vanbuiten, maar ik zal wel met de brochure spelen. Jullie hebben toch nog wel een brochure op overschot?

REGISSEUR : Ja, natuurlijk, maar ...

FRANCIS : Voilà! Ik speel al tien jaar toneel en ik heb ervaring met alle soorten rollen en ik denk wel ...

REGISSEUR : U speelt toneel? In welke groep?

FRANCIS : "Kunst en Kitch", in Merksem. Wij hebben al in de Arenberg gespeeld. Waarover gaat uw stuk?

REGISSEUR : Het stuk speelt zich af in een zothuis.

FRANCIS : Geen probleem. Hoe heet het nu weer? *(Kijkt op zijn inkomkaart.)* "Alfa en Julia". Ja. Nooit van gehoord. En wat moet ik spelen?

REGISSEUR : Een zot.

FRANCIS : Geen probleem. Mijn vrouw zou zeggen: "'t Is op uw lijf geschreven."

REGISSEUR : Een zot die denkt dat hij Leopold II is.

FRANCIS : Geen probleem. Ik heb al eens een koning gespeeld. Hendrik VIII. Mijn vrouw zei toen ook dat 't op mijn lijf geschreven was.

REGISSEUR : Ja, maar ik weet toch niet of we dat wel kunnen maken tegenover de toeschouwers.

FRANCIS : 't Is veel beter zo. Als ik inspring kan de opvoering normaal doorgaan en als de mensen achteraf niet tevreden zouden zijn, kunnen ze eventueel toch nog hun geld terugvragen. Moet ik geschminkt worden?

REGISSEUR : Natuurlijk, en omgekleed. *(Kijkt op zijn horloge).* Een momentje. Ik moet eens vragen ... *(Verdwijnt achter het doek. We horen en zien daar drukke beweging en overleg. Hij verschijnt opnieuw.)* U hebt echt al toneel gespeeld?

FRANCIS : Al vijftien jaar!

REGISSEUR : Maar u hebt niet mee gerepeteerd.

FRANCIS : Ja, gemakkelijk zal 't niet zijn. En de mensen gaan natuurlijk zien dat ik alles uit mijn brochure lees. Maar ik doe mijn best, ik heb al twintig jaar ervaring en we zullen er wel 't beste van maken. Langs hier? *(Zoekt de opening in het gordijn.)*

REGISSEUR : Heu ... ja zeker ... maar ...

FRANCIS : *(Is al verdwenen via het doek.)*

REGISSEUR : *(Tot publiek)* Oké, mensen, jullie hebben het zelf gehoord. We gaan proberen er het beste van te maken. Mag ik misschien een oproep doen aan iedereen in de zaal om toch positief respect op te brengen voor de mensen op de scène die zullen proberen in zeer moeilijke omstandigheden toch voor een prima voorstelling te zorgen. Als we dat kunnen doen beloof ik u dat u en wij ondanks alles toch enorm plezier kunnen beleven aan "Alfa en Julia"! *(Verdwijnt)*

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat bevinden we ons in de ontspanningsruimte van vleugel C van het "zothuis". Hier verblijven de patiënten in de dag als ze niet op hun kamer willen blijven. De ontspanningsruimte wordt aangegeven door de witte zijde van de decorstukken naar voor te draaien. Er staat een tafel en vijf stoelen. Hilaire staat voor zichzelf te dansen en playbacken op zijn lievelingsmuziek: Jerry Rafferty, met gebruik van denkbeeldige instrumenten, gitaren en saxofoons. Op deze manier voert hij een nooit eindigende show op die het hele stuk blijft duren. Hij is in pyjama. Op zijn rug draagt hij een rugzakje van het soort dat de dames tegenwoordig als handtas gebruiken. (Er bestaan grappige exemplaren, bijvoorbeeld in de vorm van een beertje...) Na een tijdje komt Theo binnen. Hij is ook "psychiatrisch patiënt" (zot dus) en hij denkt dat hij God zelf is. Hij draagt een lange vrouwen-nachtjapon. Hij zeult steeds een radio-cassettespeler met zich mee. Hij gaat naar de tafel, zet het toestel erop en duwt op de stop-knop. De muziek stopt. Hilaire houdt op met zijn show en kijkt verstoord om. Theo zet de muziek terug op. Hilaire doet verder. Theo zet zich aan tafel.)

THEO : *God scheidt de dag (Zet de muziek af, Hilaire stopt, muziek terug op, Hilaire doet verder) ... en de mens vliegt erdoor. De mens wikt (Muziek terug op, Hilaire doet verder) ... maar God beschikt (Muziek terug op, Hilaire doet verder) Hilaire jongen, als ik jou zo bezig zie, ben ik toch een beetje fier op mijn schepping. (Hij zet de muziek terug af. Hilaire draait zich om, kijkt kwaad, haalt dan uit zijn rugzakje een walkman, gaat de cassette uit het toestel bij Theo halen, steekt die in de walkman, steekt de dopjes in zijn oren, zet het ding aan en vervolgt zijn show.) Dat is het drama van de schepping. De mensen hebben God niet meer nodig.*

JOS : *(Komt binnen. Hij is ook zot. Hij denkt dat hij de paus is. Over zijn pyjama draagt hij een lange witte kamerjas, een witte mijter of tiara, verder witte handschoenen en een zegelring. Bij wijze van staf sleurt hij overal een rollende staander mee waaraan ze in de kliniek de baxters ophangen.)*

THEO : De dag dat ik die geschapen heb, moet ik toch goed zat geweest zijn.

JOS : *(geeft daarna zijn twee kompanen breed de zegen)* In nomine patris et filio et spiritu sanctis, amen. Goede morgen Urbi et Orbi. "Expression Neerlandees ...

THEO : Die Hollanders heb ik volgens mij niet zelf geschapen. Dat moet iemand anders geweest zijn. Een amateur.

JOS : Ik wens u allen een zaaaalig en geloekig nieuwjaar!

TINE : *(op met kuisgerief)* 't Is wel "een kar" te laat, hee manneke. 't Is al bijna Pasen. Zeg, jongens, jullie zijn een beetje te vroeg hee. Jullie moesten nog op de kamers zijn. Ik ben hier nog niet klaar.

FRANK : *(Komt binnen. Ook zot. Hij denkt dat hij Napoleon is. Hij is in pyjama en heeft een "steek" op het hoofd. Over zijn pyjama draagt hij een tricolore sjerp. Met één arm imiteert hij de beroemde "Napoleonhouding")* Goeie morgen.

TINE : Jij ook al? Je bent te vroeg. Ik ben hier nog niet klaar.

FRANK : Rapper klaarkomen, Tineke. Blijven oefenen. "Den Hilaire" zal wel eens helpen.

HILAIRE : "Sebiet hee, memme nog tijd hee!" *(Doet voor de rest onverstoobar verder.)*

TINE : *(Tegen Frank)* Wees maar braaf, jij, of je vliegt weer voor een tijdje naar Elba.

LUDWINA : *(Komt binnen. Zij is het diensthoofd van de verpleging. Ze draagt de traditionele witte schort.)* Goeiemorgen allemaal. "Awel" Tine, ben je hier nog bezig? Je weet toch dat je moet klaar zijn vooraleer de patiënten komen.

TINE : *(Protesteert)* Zij zijn veel te vroeg hier. Die moesten nog op hun kamer zitten. Ik kan toch niet heksen hee. Ik heb er ook maar twee, "zenne".

LUDWINA : Da's dan twee meer als die gasten. Die zijn ze al alle vijf kwijt.

TINE : Twee handen, bedoel ik. En laat me nu voort doen, of ik krijg niet gedaan. *(Ze begint te borstelen ... Tegen Jos)* Kom, heilige Vader, ga eens opzij.

FRANK : De paus staat altijd in de weg. Dat is altijd al zo geweest. In mijn tijd ...

FRANCIS : *(Komt binnen. Hij is gekleed in een zeer ouderwetse streepjespyjama en heeft de lange grijze vierkant geknipte baard van Leopold II en de hoge uniformpet op. Hij heeft een brochure bij zich en speelt "al lezend". Hij valt echter nogal eens "uit zijn rol" en speelt dan zichzelf. Die tekst wordt onderlijnd. Als hij de koning is spreekt hij het beromedede Nederlands van onze*

koninklijke familie) Goeie morgen allemaal. Ben ik te vroeg? Ze zijn nog aan 't kuisen. (*Wil terug weggaan*)

LUDWINA : Neenee. 't Klopt. Je moest op. Tine werkt gewoon te traag.

TINE : Maar Godverdomme!

FRANCIS : Oke. (*Kijkt in zijn brochure wat hij moet doen.*) Goeiemorgen allemaal. Iedereen goed geslapen?

JOS : Als God in Frankrijk.

FRANCIS : Wij dachten dat hij daar God was. (*Wijst naar Theo*) Wij kunnen er niet meer aan uit "zenne". Zeg, welke kluns heeft deze tekst eigenlijk geschreven? Die staat vol fouten. Elke keer als 't aan mij is, staat er "Wij" in plaats van "Ik".

LUDWINA : Dat is geen fout, slimmeke, dat is koninklijk meervoud. Jij bent Leopold II, 't is te zeggen, jij bent zot en je denkt dat je Leopold II bent. En de koning spreekt altijd in 't meervoud: "Wij, koning der Belgen ..." En als je nu nog dikwijls uit je rol valt, kunnen we er beter mee stoppen.

THEO : Doen jullie mee een "kaartje"? (*Haalt een boek kaarten te voorschijn.*)

TINE : (*Is nog steeds aan 't schoonmaken, nu onder de tafel waaraan Theo zit.*) God, hef uw voeten eens op.

FRANCIS : Wij kunnen niet kaarten.

THEO : Hoe, jullie kunnen niet kaarten? En daarstraks hebben jullie daar staan zeggen dat je kon ...

FRANCIS : ...toneelspelen. Over kaarten is er niet gesproken.

LUDWINA : Maar Godverdomme ...

THEO : Hela! (*Recht. Tekent in de lucht een driehoek rond zijn eigen hoofd.*) Ik zie u, hier vloekt men niet!

LUDWINA : Sorry, God. (*Tegen Francis*) Speel dan toneel! Doe of je kan kaarten. Speel komedie. Dat is uiteindelijk de bedoeling hee.

FRANCIS : Maar dan gaan wij verliezen.

(*Frank, Jos en Francis, kijkend in zijn brochure, zetten zich bij Theo aan tafel.*)

THEO : *(Begint de kaarten te delen.)* Hilaire, doe je mee?

HILAIRE : "Sebiet hee, memme nog tijd hee." *(Doet onverstoorbaar verder)*

FRANCIS : Wie denkt die dat hij is?

TINE : *(Fel)* Niemand!

JOS : Juist, hij denkt dat hij "niemand" is. Daar moet je goed zot voor zijn.

TINE : *(Fel)* Hilaire is nikske zot. Jullie zitten hier allemaal voor de rest van jullie leven, maar op een mooie dag wandelt Hilaire hier buiten. Is 't niet waar Hilaire?

HILAIRE : "Sebiet hee, memme nog tijd hee."

FRANCIS : Amaai zeg, die verdedigt die nogal.

THEO : Ja, de liefde is mooi. Dat is heel 't idee van de schepping!

FRANK : Hilaire is haar "febbekak". Hij heeft de properste kamer van heel 't zothuis.

JOS : *(Gooit een kaart op tafel)* Hier zie, schuppenzot

(Terwijl ze verder kaarten komt Kim binnen, een verpleegster in uniform.)

KIM : Ludwina, de nieuwe is gearriveerd. Ze zit in jouw bureau. Ging jij de rondleiding met haar doen?

LUDWINA : Ja, juist. Oké, ik kom. Tine, stop hier nu maar. 't Is al lang goed. Wil jij nu asjeblief nog wat stoelen naar hier halen voor straks? Kim, help jij een handje?

(Tine, Kim en Ludwina af. Het blijft even stil, er wordt gekaart, ook dat valt stil. Theo stoot Francis aan die de verdwijnende mensen nakeek)

FRANCIS : Aaa! Wat is 't? Oh ... Is 't aan mij? *(Kijkt in zijn brochure.)* Ha, ja ...

Waarom moeten er stoelen bijkomen? Komen er nog patiënten bij?

FRANK : *(Gooit een kaart op tafel.)* Hier zie, een "blote dam"!

FRANCIS : *(Recht, kijkt rond)* Waar?

JOS : Op tafel. Koop je ze ?

FRANCIS : Kopen? *(Pretentieus)* Wij zijn gewend alles gratis te krijgen. Zeker "blote dammen".

JOS : Ja? Ik moet daar altijd voor betalen.

THEO : Ik maak ze zelf.

FRANK : Ik verover ze. *(Kim en Tine komen binnen met 4 stoelen en zetten die ergens opzij. Dan verdwijnen ze weer.) (Zingt:) 't Zijn zotten die werken...*

FRANCIS : Waarvoor zijn nu die stoelen?

THEO : Straks is er een therapie-sessie voor patiënten en personeel samen.

FRANK : De directeur komt ze zelf leiden.

THEO : Ja, die is nog een pak zotter dan wij.

JOS : Die denkt dat hij God de Vader zelf is.

THEO : En daar moet je goed zot voor zijn. Mij sluiten ze daarvoor op en hem maken ze directeur.

(Kim en Tine komen weer binnen met nog een stel stoelen. Diane en Brigitte, allebei eveneens in verpleegstersuniform, komen er achter aan.)

DIANE : Goeiemorgen. Zijn we te vroeg?

BRIGITTE : *(Gaat naar de kaarters.)* Dag jongens. Wie is er aan 't winnen?

FRANK : 't Is hier precies Waterloo. 't Is mijn dag niet.

THEO : Dank zij mijn voorzienigheid win ik altijd.

FRANCIS : Jij speelt dus vals!

(Ludwina komt terug binnen. Ze brengt Kathleen mee, een nieuw aangeworven verpleegster. Ze heeft nog geen uniform aan. Haar kleedje heeft een "décolleté".)

LUDWINA : En dit is het ontspanningszaaltje van Vleugel C. Hier verblijven de patiënten tijdens de dag, als ze niet op hun kamer wensen te zitten.

KATHLEEN : Goeie morgen allemaal.

LUDWINA : *(Stelt de nieuwkomer aan de andere stafleden voor:)* Mensen, dit is Kathleen Melis. Zij komt Myriam vervangen, waarschijnlijk definitief. Kim Kennes, Brigitte De Graef, Diane De Jaegher, Tine Dash, de "kuisvrouw". *(Er worden handjes geschud.)* En dit hier zijn de patiënten. Dit is Theo Van Dun. Hij is al tien jaar bij ons. Hij denkt soms dat hij God is.

THEO : Soms? Van in den beginne.

KATHLEEN : Aangenaam. Ik ben Kathleen. (*Ze wil hem een hand geven.*)

THEO : Dat weet ik. (*Staat recht en omarmt haar.*) Uw naam staat in de palm van mijn hand.

LUDWINA : Dit is Jos Paelinckx. Al acht jaar bij ons. Hij denkt nogal eens dat hij de paus is. Jos, dit is Kathleen.

JOS : Dat weet ik. Ik ben onfeilbaar. (*Kathleen wil hem een hand geven, maar hij steekt zijn hand uit om haar zijn grote goedkope zegelring te laten kussen.*)

KATHLEEN : (*Maakt een reverence.*) Aangenaam.

JOS : Et cum spiritu tuo.

LUDWINA : En dit hier is Frank Leen. Al vijftien jaar bij ons. Hij denkt in zijn slechte momenten dat hij Napoleon is. Maar pas op, hij speelt met je voeten.

KATHLEEN : Aangenaam, ik ben Kathleen (*Ze steekt weer haar hand uit maar Frank staat recht, neemt met een brede zwaai zijn steek af en maakt een diepe hoofse buiging.*)

FRANK : Bonjour. Ik ben zot van grote décolletés.

FRANCIS : Wij ook!

LUDWINA : En dit is Francis Van As. Hij is nog niet zo lang bij ons. Hij denkt dat hij Leopold II is.

KATHLEEN : Aangenaam. Leopold, Van Saksen Coburg Golgotha. Wij zijn ook zot van grote décolletés.

TINE : Jullie zijn zot, tout court.

LUDWINA : Dit is Hilaire De Groot. Al meer dan tien jaar bij ons. Hij denkt dat hij niemand is en hij is verslaafd aan de muziek van Jerry Rafferty.

KATHLEEN : (*Steekt haar hand uit.*) Aangenaam. Ik ben er zeker van dat wij direct goed met elkaar kunnen opschieten.

HILAIRE : "Sebiet hee, memme nog tijd hee." (*Hij zet zijn walkman terug aan en zet zijn show onverstoort verder.*)

LUDWINA : Voilà, nu ken je ongeveer iedereen. Onze directeur, dokter van de Putte, komt naar hier om de volgende sessie te leiden.

DIRECTEUR : (*Komt net op dat ogenblik binnen. Hij heeft een aktentas bij zich met daarin het lijvige boek met de "Complete works of William Shakespeare" en*

verder nog blanco papier en een stel balpennen. Hij spreekt "deftig" Nederlands.) Een goeie morgen allemaal.

DIANE : Ja, als je van de duivel spreekt.

JOS en THEO : De duivel? Alarm! Waar? *(Ze staan met hun tweeën op hun stoel angstig naar beneden te turen, als een stel dames dat bang is voor muizen.)*

FRANCIS : Een duvel? Waar? Ik stik van de dorst.

FRANK : Ha zo, de koning drinkt duvel. En waarschijnlijk drinkt de duivel "koninck"?

DIRECTEUR : We zullen maar beginnen zeker? Als iedereen een plaatsje zou willen zoeken. *(Iedereen zet zich, de patiënten rond hun tafel, de verpleegsters in een groepje aan de andere kant. Hilaire blijft gewoon verder doen.)* De Groot, wil jij asjeblief ook gaan zitten?

HILAIRE : "Sebiet hee, memme nog tijd hee." *(Doet gewoon verder.)*

DIRECTEUR : Voor meneer De Groot is het blijkbaar totaal onmogelijk om ook maar eens vijf minuutjes normaal te doen. Enfin, we zullen maar verder gaan.

TINE : Die jongen doet heel normaal.

FRANK : Ja, en het is normaal dat iemand die normaal is, denkt dat het niet normaal is wat iemand die niet normaal is, denkt dat normaal is.

THEO : Hela, normaal doen wij normaal en 't is niet omdat wij af en toe niet normaal doen, dat wij niet normaal zijn.

FRANCIS : Is dat normaal dat hier zo gezeverd wordt? Bij ons in "Kunst en Kitch" wordt er normaal atijd normaal gedaan. Maar ja, daar is iedereen normaal terwijl er hier een paar niet normaal zijn.

DIANE : Jij moet je normaal aan uw tekst houden, maar ja, als je iemand moet spelen die niet normaal is, is het normaal dat je soms niet meer normaal doet.

JOS : Normaal ben ik in elk geval normaal. Maar 't is niet normaal dat iemand die normaal is, zegt dat ik niet normaal ben omdat ik normaal dingen doe die hij niet normaal vindt omdat hij zelf normaal is, terwijl als hij zelf niet normaal zou zijn, hij zou denken dat het heel normaal is wat ik normaal vind.

FRANCIS : Normaal gesproken ...

DIRECTEUR : *(Schiet uit zijn krammen)* Is dat hier nu gedaan?!!!

FRANK : Normaal wel ja.

DIRECTEUR : (*Iedereen schiet in de lach. Als het lachen bedaard is:*) Bon. Kunnen we nu eindelijk eens normaal doen? (*Nieuw lachsalvo.*) Bon. Zoals iedereen weet, beginnen we vandaag aan een nieuw experiment.

FRANCIS : Wij weten van niks.

DIRECTEUR : (*Tegen Francis*) Jij moet je aan je tekst houden!

FRANCIS : (*Kijkt in zijn brochure.*) Oke. Wij zwijgen.

DIRECTEUR : Het experiment bestaat uit een nieuwe therapie die ik, dat mag ik er in alle bescheidenheid wel bijzeggen, zelf heb uitgevonden. Het principe is eigenlijk heel eenvoudig, zoals dat meestal is met geniale invallen.

JOS : Wat heb ik gezegd? Die denkt echt dat hij God de Vader is.

DIRECTEUR : Het gaat om het volgende: we zitten hier met allemaal mensen die meer dan één persoonlijkheid hebben. Schizofrenen dus.

FRANCIS : Wij weten van niks!

DIRECTEUR : (*Ontploft*) Jij moet je aan je tekst houden! Dat is nu de laatste keer hee, en anders ...

FRANCIS : Maar dat is onze tekst! Hier zie, kijk maar!

FRANK : (*Kijkt in de brochure.*) Dat is juist. Hij is juist!

FRANCIS : Wij weten van niks.

DIRECTEUR : Juist. En daarover gaat het. Schizofrenen zijn zich niet bewust van hun verschillende persoonlijkheden. Daarom zijn hun gedragingen ook zo verwarrend, ook voor henzelf.

JOS : Verwarrend? Als er nu iemand duidelijk is, ben ik het toch wel zeker. Geen pil, geen abortus, geen echtscheiding, geen seks buiten het huwelijk. Ik zou niet weten wat daar verwarrend aan is.

FRANCIS : Voor ons is 't soms heel verwarrend. Er is veel geschraapt in die brochure.

FRANK : Wat ik heel verwarrend vond, was die discussie over normaal en niet normaal. Normaal...

DIRECTEUR : Gedaan! Nu zwijgt iedereen en luistert. Ik zei dus: "Schizofrenen zijn zich niet bewust van hun verschillende persoonlijkheden." Nu is deze therapie er juist op gericht hen daar wel bewust van te maken. En dat doen we door ze zelf een nieuwe persoonlijkheid te laten creëren.

LUDWINA : Denk je dan niet dat het nog meer verwarrend wordt? Nog een persoonlijkheid bij!

DIRECTEUR : Nee! Door het creëren van een andere persoonlijkheid ervaren de patiënten dat je van de ene naar de andere persoon kan overschakelen. En als ze dat kunnen, kunnen ze misschien ook van hun ingebeelde persoon terug overschakelen naar hun eigen persoon.

THEO : Daar moet je een genie voor zijn om zo iets te bedenken.

JOS : En dan zeggen ze dat wij zot zijn.

DIRECTEUR : En daarom gaan we samen, patiënten en verplegend personeel een toneelstuk spelen.

TINE : Patiënten en personeel samen? Hoe kan dat nu?

KIM : Wat voor een toneelstuk?

DIRECTEUR : (*Haalt het lijvige boek te voorschijn.*) Een klassieker van Shakespeare: Romeo en Julia.

THEO : Alfa Romeo?

JOS : Bij ons in Rome zie je niks anders dan Fiatten en Alfa Romeo's.

DIRECTEUR : (*Met nadruk:*) Romeo en Julia. Dat is een klassiek liefdesverhaal van Shakespeare. Nooit van gehoord?

FRANK : Een Alfa Romeo hoor je van ver aankomen.

LUDWINA : Als we dan toch toneel gaan spelen, moet het dan per se zo'n oude draak uit de middeleeuwen zijn?

KIM : Ja, dan kunnen we even goed een oud Grieks drama spelen.

JOS : Ik ken geen Grieks.

THEO : Heb jij geen Griens-Latijnse gedaan? Hoe ben jij dan paus geworden?

DIRECTEUR : Luister. In dit boek staan de volledige werken van William Shakespeare

...

FRANCIS : Amaai, dat was ook een werkbeest.

DIRECTEUR : Shakespeare leefde in de 17de eeuw.

FRANK : Dat was voor mijn tijd.

DIRECTEUR : En Romeo en Julia was één van zijn bekendste werken. Het is een drama ...

JOS : Is 't om te lachen?

DIRECTEUR : ... over een onmogelijke liefde.

DIANE : Tine, dat is iets voor jou.

TINE : Waarom?

BRIGITTE : (*Tegen Diane*) Plaag haar nu niet. (*Tegen Tine*) Iedereen weet dat jij een boontje hebt voor Hilaire. En vermits Hilaire een patiënt is en jij normaal, is dat een onmogelijke liefde.

TINE : (*Kwaad*) Hilaire is zo normaal als jij en ik.

BRIGITTE : "Ieder klapt voor zijn eigen hee". Zie hem daar bezig, de normale.

DIRECTEUR : Wat is dat daar eigenlijk allemaal? Ik hoop dat iedereen nog altijd goed beseft dat emotionele of affectieve relaties tussen patiënten en personeelsleden door het reglement van inwendige orde ten strengste verboden worden.

DIANE : Hoor je 't? Een onmogelijke, verboden liefde. Dat is Romeo en Julia.

KATHLEEN : Zeg, is dat niet met allemaal van die ouderwetse karamellenverzen?

DIRECTEUR : (*Verontwaardigd*) Karamellenverzen?! Dat is potverdekke een monument uit de wereldliteratuur!

FRANCIS : Wij hebben met "Kunst en Kitch" ooit Romeo en Julia gespeeld. En wij hebben die tekst helemaal aangepast en gemoderniseerd.

DIRECTEUR : Jij moet verdomme in je rol blijven! Maar je hebt gelijk. Het is inderdaad de bedoeling dat de groep het stuk aanpast en helemaal herschrijft.

KIM : En dat moeten we zelf doen?

DIRECTEUR : Samen, in groep. Ik verwacht een therapeutische werking van het in groep bezig zijn met het opbouwen van de personages.

JOS : En dan zeggen ze dat wij zot zijn.

LUDWINA : Hoe zit dat verhaal nu weer juist in elkaar?

DIANE : Het speelt zich af in Verona, in Italië

JOS : Ik ken geen Italiaans!

FRANK : Maar hoe ben jij dan in Godsnaam paus geworden?

JOS : Door de witte "smoor".

DIANE : In Verona waren twee clans. Twee families. En tussen die twee was er een vete. Ze probeerden mekaar kapot te maken.

FRANCIS : Waarom?

DIANE : Dat weet ik niet. Dat wisten ze zelf ook niet, denk ik.